

Israel, 21 januari 2015

Ambassadeur Ron Prosor spreekt tijdens het Midden-Oosten debat van de VN Veiligheidsraad (UNSC).

Meneer de voorzitter,

Ik kan niet beginnen zonder het vermelden van de tragische gebeurtenissen van vorige week in Frankrijk, waarbij radicale islamisten een aanval lanceerden tegen onze manier van leven. De slogan van de Franse Republiek is 'vrijheid, gelijkheid en broederschap'. Dit zijn de waarden die worden aangevallen.

De terroristen die het Charlie Hebdo kantoor bestormden, vielen de vrijheid aan - het recht van een ieder om zichzelf te uiten. Het terrorisme tegen Joden in een koosjere supermarkt, was een aanval tegen het idee dat ieder mens, ongeacht zijn geloof, gelijk is.

De wereld reageerde krachtig. "Je suis Charlie" en "Je suis Juif" werden de oproepen om onze manier van leven te verdedigen. Miljoenen mensen gingen de straten van Parijs op en tienduizenden van Boston tot Brussel en Buenos Aires deden mee om de 17 slachtoffers die werden vermoord te eren. Net zoals wij stonden zij verenigd in de straten om onze vrijheid hoog te houden.

Vergis u niet - vrijheid ligt onder vuur in de hele wereld. We zien het in Nigeria, waar onschuldige mensen door geweervuur worden gedood en een 10-jarige meisje werd vastgebonden in een zelfmoordvest en naar een overvolle markt gesleept. We zien het in Pakistan, waar de kinderen worden neergeschoten als ze in hun klaslokalen zitten. We zien het in Syrië en Irak, waar journalisten wreed worden vermoord. We zien het in Saoedi-Arabië, waar een blogger werd veroordeeld tot 1000 zweepslagen voor het runnen van een website ter promotie van vrije meningsuiting. En we zien het in Iran, waar 15 mensen werden geëxecuteerd op nieuwjaarsdag.

Een oorlog wordt gevoerd tegen de menselijke waardigheid en de rechten van de mens. We moeten terug vechten. Als we verenigd staan, met moed en overtuiging, kunnen we het getij van het gewelddadig extremisme keren en de waarden die we koesteren beschermen.

Israël heeft gevochten om haar waarden sinds haar oprichting te verdedigen. Omgeven door extremistische groepen die toegewijd zijn aan onze vernietiging, zijn we gedwongen om oorlogen te voeren en ondergaan golf na golf van terrorisme. We hebben te veel zonen en dochters begraven en laten te veel tranen, maar we hebben nooit de droom van vrede verlaten.

In 1967 hebben acht Arabische staatshoofden een top in Khartoem bijgewoond om het beleid van de Arabische staten te formuleren in hun conflict met Israël. Ze kwamen met hun beroemde drie 'Nee's' - geen onderhandelingen, geen erkenning van Israël en geen vrede. Zelfs wanneer het onmogelijk leek, bleef Israël streven naar vrede.

Egypte en Jordanië kwamen tot de conclusie, dat hoewel we geen broeders in het geloof zijn, we wel broeders zijn met een gedeelde lotsbestemming in het Midden-Oosten. Vandaag de dag erkennen ook andere Arabische landen in onze regio dat radicale islamisten niet alleen een bedreiging voor Israël zijn, maar ook een bedreiging voor hun eigen stabiliteit en bestaan. Egypte en Jordanië namen afstand van de drie 'Nee's' en maakten vrede met Israël.

De Palestijnen zijn echter geketend aan het verleden. Gebukt onder wrok en gebonden in haat weigeren de Palestijnse leiders de retoriek te verlaten en verzoening te zoeken. Decennia na de andere Arabische landen wilden zij het conflict wel beëindigen maar het Palestijnse leiderschap blijft zich inzetten voor "de drie nee's". Het wil niet onderhandelen en het wil niet Israël als de staat van het Joodse volk erkennen en het zal geen vrede maken.

Het Palestijnse leiderschap heeft nee gezegd tegen de onderhandelingen.

De Palestijnen hebben de indruk dat de Verenigde Naties hun eigen verkoopautomaat is - ze kunnen grieven invoegen en claims tegen Israël indienen. Sinds de VN in 2012 gestemd heeft om de Palestijnen te accepteren als een niet-lid-waarnemer, hebben de Palestijnen ontdekt dat de VN het geschenk is dat maar blijft geven. Deze instelling geeft en geeft, en verwacht niet dat er iets voor teruggegeven wordt.

Als het gaat om het maken van resoluties in 2015, kan ik u verzekeren dat de resolutie van de Palestijnen voor een vredesakkoord niet was wat wij in gedachten hadden. Ik zou meer onder de indruk zijn geweest om een meer acceptabel voorstel te ontvangen. Het ging niet in op de Israëlische veiligheid op lange termijn. Het maakte niet een einde aan het Palestijnse terrorisme. En het erkende niet Israël als de staat van het Joodse volk.

Alles wat het deed was het opleggen van een willekeurig éénjarige deadline die zou hebben toegelaten dat de Palestijnen een staat krijgen zonder er iets tegenover te stellen. Je kunt niet zwaaien met een toverstaf en hopen dat alle kritische kwesties zoals grenzen, veiligheidsmaatregelen, watertoewijzing, en (citaat) "de vordering van de terugkeer" op magische wijze zal worden opgelost.

In plaats van deel te nemen aan de onderhandelingen, heeft president Abbas onmogelijke fantasieën. In november vertelde hij aan een Egyptische krant dat miljoenen Palestijnen wensen terug te keren, en dat hij hen niet zal tegenhouden. Terwijl hij eist dat miljoenen Palestijnen de Joodse staat overspoelen, is het een eufemisme - er is geen ander woord voor - voor de vernietiging van Israël.

Sommige naties van deze Raad beweren dat ze voor de resolutie stemden om de Palestijnen aan te moedigen om de vredesonderhandelingen te hervatten. Eén regering heeft zelfs verklaard dat het probeerde te voorkomen dat de Palestijnen zouden toetreden tot het Internationale Strafhof. Echt waar? Je hoeft niet Inspector Clouseau te zijn om te weten dat dit is wat de Palestijnen al lang wilden.

De internationale gemeenschap hechtte goedkeuring aan een routekaart naar vrede, maar de Palestijnen hebben elke afslag en omweg gevonden. Ze zijn op zoek naar snelle oplossingen die niet bestaan. Het is zeer handig dat de Palestijnse Autoriteit heeft gevraagd de bevoegdheid van de rechtbank uit te breiden naar 13 juni 2014 - de dag na de dag dat drie Israëlische tieners werden ontvoerd en vermoord door Palestijnse terroristen.

Door te kiezen om naar het ICC te gaan, hebben de Palestijnen het bericht dat ze niet geïnteresseerd zijn in onderhandelingen versterkt en ze zijn niet bereid om compromissen te sluiten. De internationale gemeenschap moet stoppen met het stimuleren van deze mars der dwaasheid. Vertel de Palestijnen dat de vordering van terugkeer een non-starter is en maak hen duidelijk dat vrede compromissen vereist, en dring erop aan dat zij terugkeren tot directe onderhandelinge

De Palestijnse leiders zijn tegen de erkenning van Israël als de staat van het Joodse volk.

Israël is ons historische thuisland. Als ik door de straten van Jeruzalem loop, wandel ik in de voetsporen van onze voorvaders Abraham, Isaak en Jakob. Als ik sta bij de Westelijke Muur, kan ik duizenden jaren van Joodse gebeden en dromen voelen. Als ik onze kleine staat doorkruis, komt onze geschiedenis tot leven. Ik zie het dal waar David tegen Goliath heeft gestreden, de heuvels waar Jesaja het omsmeden van onze zwaarden tot ploegscharen heeft voorspeld, en de bergen waar Elia een visioen van vrede zag. Israël is ons land al 3800 jaar en we zijn hier om te blijven.

Niets kan de historische feiten veranderen en toch heeft de Palestijnse Autoriteit haar levenswerk gemaakt van het ontkennen van de feiten.

Hier is een feit dat u misschien niet weet. President Mahmoud Abbas is momenteel in zijn tiende jaar van een vijfjarige presidentiële termijn. Hij is bereid om alles te zeggen en te doen om aan de macht te blijven..

Vorig jaar heeft de Palestijnse Autoriteit elke vorm van diplomatiek verraad gepleegd. Het heeft de vredesbesprekingen verlaten, het vormde een regering met de terroristische organisatie Hamas, het brak zijn woord door de ondertekening van tientallen internationale verdragen. Zijn leiderschap gaf een haat aanwakkerende speech tegen Israël in de Algemene Vergadering, het riep op tot gewelddadige 'Days of Rage', het drong er bij de Palestijnen op aan om te voorkomen dat Joden een bezoek aan de Tempelberg konden brengen met behulp van (en ik citeer) 'alle middelen'.

De internationale gemeenschap heeft op niet één van deze misdaden gereageerd. In plaats daarvan geeft het een gratis pas en verzendt het bericht dat ze ongestraft kan aanzetten tot geweld dat leidt tot terreuraanslagen.

Haatdragende toespraken van president Abbas hebben aangewakkerd tot tientallen gewelddadige rellen. Palestijnse terroristen hebben ook onze burgers beschoten en gestoken en reden met hun auto's in op menigten voetgangers. De golf van terrorisme vertoont geen tekenen van afname. Slechts een paar weken geleden hebben Palestijnse terroristen een brandbom in een auto met de 11-jarige Ayala Shapira gegooid..

Het meisje leed derdegraads brandwonden over een groot deel van haar lichaam en gezicht. En terwijl wij spreken, vecht zij voor haar leven in het ziekenhuis. Is deze walgelijke aanval op een kind geen veroordeling waard? Want ik heb er niet één gehoord - niet van de Palestijnse leiders, en niet van deze Raad.

De internationale gemeenschap moet het maximale eisen van de Palestijnen. Maak duidelijk dat het bevorderen van een cultuur van haat onaanvaardbaar is. Maak duidelijk dat er geen straffeloosheid voor intolerantie is. Stuur het bericht dat de weg naar vrede begint met de erkenning van Israël als de staat van het Joodse volk.

De Palestijnse leiders hebben geen woord over vrede uitgesproken.

Israël zet zich in voor vrede. Niemand begrijpt beter dan wij wat er op het spel staat. Onze steden en onze burgers zijn het doelwit van terroristen. In Camp David in 2000 en opnieuw in Annapolis in 2008, hebben de Israëlische leiders verregaande aanbiedingen gedaan, die zouden hebben geleid tot de oprichting van een Palestijnse staat. Die aanbiedingen werden beantwoord door opzettelijke fraude, verwerping, en golven van terrorisme. Israël heeft concessie na concessie gedaan en kreeg er niets voor terug.

Het smeden van een duurzame vrede vereist moed en politieke kracht. Het Palestijnse leiderschap is tegen het aanbod van beide. De Palestijnse Autoriteit heeft geen gezag over de Gazastrook, dus heeft het geen gezag over bijna de helft van het grondgebied en 40% van de bevolking, die het beweert te vertegenwoordigen. En het heeft zeker niet de bereidheid aangetoond om de bevolking van Gaza te helpen.

Toen deze Raad probeerde om een besluit te nemen tot het versnellen van de levering van bouwmaterialen naar Gaza, heeft de Palestijnse president vertraagd, het proces belemmerd en is uiteindelijk helemaal afgestapt van het voorstel.

De Palestijnse Autoriteit is overeengekomen om de verantwoordelijkheid voor het toezicht op de wegblokkades op zich te nemen, en vervolgens liet het zich niet meer zien. En hoe zit het met de Arabische landen? De door de olierijke Arabische landen toegezegde fondsen zijn niet overgeboekt. Dus de pijlijn lijkt te zijn drooggelopen. Israël, aan de andere kant, is bezig met het nemen van betekenisvolle stappen om Gaza te herbouwen.

De Palestijnse Autoriteit mist actie - zijn leiderschap kon niet eens de tijd nemen om Gaza te bezoeken. Zij hebben hun mensen die lijden onder de tirannie van Hamas, links laten liggen. De terroristische organisatie stuurt tieners naar terroristische trainingskampen, gedooft eerwraak, straft homoseksualiteit met de dood en moedigt openbare executies aan.

In plaats van Hamas te veroordelen voor haar misdaden, vormde de Palestijnse president een regering met een terroristische groep die meer geïnteresseerd is in het vernietigen van Israël dan het opbouwen van het Palestijnse volk.

In december vierde Hamas haar 27e verjaardag met het verbranden van beeltenissen van Joden en een parade met vrachtwagens met langeafstandsraketten door de straten van Gaza. Tijdens de viering bedankte Abu Obeida, de militaire woordvoerder van Hamas, publiekelijk Iran en Qatar voor het voorzien van de groep met wapens en ondersteuning.

Hamas en Fatah hebben deze "schurken" regimes nodig om talloze oorlogsmisdaden te begaan. In de zomer hebben Hamas- en Fatah-terroristen raketten afgevuurd vanuit moskeeën, wapens in UNRWA-scholen opgeslagen, ziekenhuizen in Gaza gebruikt als militair hoofdkwartier, en het stuurde kinderen naar de daken als menselijk schild. Het bewijs is overweldigend en toch heeft de internationale gemeenschap niet de Palestijnen ter verantwoording geroepen.

Hamas is zich weer aan het voorbereiden om in het offensief te gaan door te herbewapenen, de wederopbouw van de terreur-infrastructuur, en opnieuw zijn inzet voor de oorlog tegen Israël op te voeren. Het heeft tientallen raketten getest en is

cement aan het stelen dat bestemd is voor humanitaire doeleinden, om daarmee zijn terreurtunnels weer op te bouwen.

Ik vind het merkwaardig dat veel van deze feiten - niet 'vermeende' feiten, of 'gemelde' feiten, maar echte feiten - werden weggelaten uit het rapport van vanmorgen. De grote Amerikaanse staatsman, Daniel Patrick Moynihan zei ooit: "Iedereen heeft recht op zijn eigen mening, niet zijn eigen feiten." De Raad zou beter gediend zijn als het met meer feiten gepresenteerd werd en minder adviezen in de maandelijkse rapportages.

Wat is de reactie van de internationale gemeenschap? Hoe meer de Palestijnse leiders "nee" zeggen, hoe meer 'ja' stemmen het lijkt te krijgen in deze instelling. De Europese landen claimen de mensenrechten en burgerlijke vrijheden te steunen, maar met de dag krijg ik meer reden om "Euro-sceptisch" te zijn.

Ieder EU-Parlement dat gestemd heeft om voortijdig een Palestijnse staat erkennen, beloofde het terrorisme. En de beslissing van het Europese Hof in Luxemburg om Hamas van de lijst van terroristische organisaties te verwijderen was een overwinning voor het terrorisme.

De rechtbank beweerde dat de beslissing gewoon een 'technische aangelegenheid' was. Echt waar? Nou ik kan u vertellen dat er niets technisch was over de duizenden raketten die Hamas afgevuurd heeft op Israël, en de onschuldige burgers die de groep ontvoerd en vermoord heeft.

Geen bedrag van Zwitserse chocolade of Belgische wafels of fijne Franse wijn kan de onaangename smaak die in onze mond achterblijft maskeren.

Het is tijd voor de naties die geloven in vrijheid en democratie om op te staan, samen met de enige vrije democratie in het Midden-Oosten. De resultaten van het ongecontroleerd extremisme mag dan net aangekomen zijn bij uw deur, maar wij bestrijden de radicale groeperingen sinds onze oprichting.

Elke dag worden we geconfronteerd met Hamas in Gaza, ISIS in het noorden, jihadi-groepen in de Sinai, en Hezbollah in Zuid-Libanon. Iran financiert Hezbollah met \$ 200.000.000 per jaar om namens haar oorlog te voeren. Het traint terroristen en smokkelt wapens in een flagrante schending van de resoluties 1701 en 1747.

Hezbollah heeft ruim 100.000 geavanceerde raketten vergaard en senior Hezbollah-ambtenaren dreigen regelmatig ze te gebruiken. Vorige maand verklaarde een hooggeplaatste VN-functionaris (en ik citeer): "UNIFIL heeft geen bewijs van verboden wapentransfers in zijn gebied van operaties gezien."

Echt waar? Blijkbaar is de VN niet goed afgestemd, want het is duidelijk dat als de VN was afgestemd op het nieuws, dat zou het weten dat Hasan Nasrallah en andere hoge functionarissen regelmatig opscheppen over de omvang en de complexiteit van het Hezbollah arsenaal.

Hezbollah's plaatsvervangend secretaris-generaal Naim Qassem werd geciteerd in een Iraanse krant toen hij zei: "Hezbollah is in het bezit van raketten met 'pinpoint' nauwkeurigheid... en met de steun van de Islamitische Republiek is het klaar voor een eventuele toekomstige oorlog. De terreurgroep heeft zelfs een kaart gepubliceerd met de

locaties van hun Fatah-raketten in Libanon, en hiermee dreigt het dat het overal kan toeslaan in Israël.

Hezbollah heeft de mogelijkheden, en het heeft zijn bedoelingen duidelijk gemaakt. De bedreiging voor onze regio is echt en het is dreigend. De internationale gemeenschap kan zich niet langer veroorloven om de waarschuwingssignalen te negeren. Israël zal niet werkeloos toezien als Iran haar terroristische volmachten blijft bewapenen. We zullen handelen om onze burgers te verdedigen.

Winston Churchill zei ooit dat alle grote dingen eenvoudig zijn, en veel kan worden uitgedrukt in een enkel woord: vrijheid, eer en hoop.

Israël staat voor vrijheid, en het staat voor eer, en het staat voor hoop. Het is de enige staat in het Midden-Oosten die het recht van alle mensen om hun godsdienst uit te oefenen verdedigt. Het is het enige land in de regio met een vrije pers, vrije verkiezingen, en de vrijheid van meningsuiting. Het is ook het enige land in het Midden-Oosten waar vrouwen leiding hebben over elk van de drie takken van de overheid.

Israël staat aan de rechterkant van de morele kloof. De vraag is welke kant kiest u? Als u tegen terrorisme bent en u verzet u tegen onderdrukking, dan moet u zich samen met de enige democratie in het Midden-Oosten opstellen. Vertel de Palestijnen dat als we een territoriaal geschil zouden hebben, het recht van Israël om in veiligheid te leven buiten kijf staat. Maak duidelijk dat eenzijdige acties geen vervanging zijn voor een zinvolle dialoog. En stuur het bericht naar het Palestijnse leiderschap dat ze ja moeten zeggen tegen de erkenning van Israël als de staat van het Joodse volk; en ja zeggen tegen rechtstreekse onderhandelingen, en daardoor ook "ja" zeggen tegen vrede.

Dank u, meneer de voorzitter.

Vertaling: Harry Nihom Bron: <http://mfa.gov.il...> (+ video)